

ljudmi primerljive stopnje obvladovanja tega specifičnega načina govora in poznavanja širšega ter ožjega znanstvenega področja. V šolah pa se znanstveno pridobljena znanja razlaga in predstavlja učencem, ki imajo drugačno predznanje, nimajo izkušenj s sodelovanjem v znanstvenih procesih oz. z uporabo znanstvenega diskurza. Vse to posledično zahteva uporabo drugačnih strategij jezikovne rabe. Čeprav tudi pedagoški diskurz temelji na racionalni argumentaciji in ga zaznamujejo jasnost, jedrnatost, neosebnost itd., mora veliko več pozornosti posvečati podrobni razlagi znanj in osnovnih konceptov. Prav tako naj bi vseboval veliko več praktičnih primerov, vključeval zmerno poenostavljanje (kadar je to potrebno) in naj se ne bi odrekal ponavljanju. V tem smislu bi pedagoški diskurz sicer lahko primerjali z zelo prilagojeno verzijo znanstvenega diskurza, katere temeljna slogovna (ubesedovalna) značilnost je *ekspozitornost*. Glede na to, da smo prav v tem razdelku opisali kar nekaj specifičnih lastnosti, pa lahko utemeljeno zaključimo, da gre pravzaprav za specifični tip diskurza – pedagoški diskurz.